

ОПИСАНИЕ

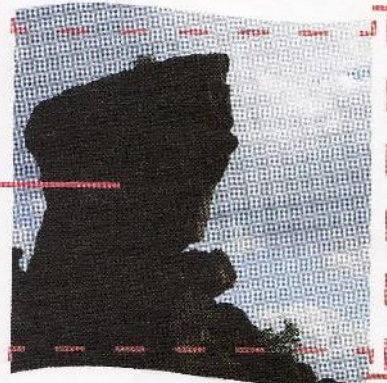
Белоградчишките скали се простират на около 30 км дължина и 3 до 5 км ширина. Скалната верига започва от връх Велерник (1124 м) със скалните групи край с.Граничак и с.Дъбрава (внушителният Борч) и завършва три с.Белотинци със скалната група Сто овце. Най-величествените скали са около града: Мадоната, Конникът, Момсите, Учениците, Дервешът, Лъбът, Мечката, Адам и Ева, Хайтут Велко, Замъкът. Друга голяма скална група е на 4 км от града, в района на пещерата Лепенца, където

най-внушителната фигура е на Динозавъра. При с.Боровица са Боров камък и Гмелен камък, западно от местността Скоршин дол са Близнаците, Сбеговете, Ерзоприте в местността Малаза, Момина скала - в местността Фалковец.

Белоградчишките СКАЛИ

8

7

4

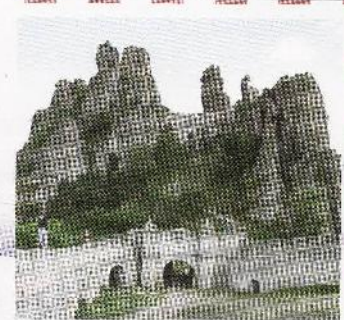

ОБРАЗОВАНИЕ

В края на перма, преди около 230 млн.г., в резултат на херцинския тектоничен цикъл земите в района на Белоградчик са били високо издигнати и сухи. Релефът бил силно разчленен. При тези условия вследствие на интензивното изветряне и всеобща тенденция към потъване на земната кора започва заравняване, като във вътрешноконтиненталните басейни се отлагат среднокосови конгломерати. В такъв именно вътрешноконтинентален басейн са се образували и конгломератите край Белоградчик. Червенкавият шист се дължи на железните окиси и хидроокиси. През юрския период върху пясъчните се населили по-дебели и по-дребни сиви и кремъчеви варовици. Те изграждат челата на сегашните Белоградчишки Венец и Велерник. Като резултат на младаалпийския тектоничен цикъл комплексът се нагънал и останал на суша, като районът на Белоградчик допразна и днешна на една голяма антиклинала. При това нагъване варовиците като по-пластични претърпели деформация а среднокосовите конгломерати в цялата на антиклиналата смятат се натрупали. Впоследствие започнала интензивна ерозия на най-високо издигнатите части. Под влияние на водата, ветровете и колебанията на температурата варовиците от тези части се разрушили и разкрили силно напуканите конгломерати. Така в продължение на милиони години се създали причудливите форми на Белоградчишките скали. В пясъчника и варовица се образували и над 100 пещери.

ЛЕГЕНДА

Преди векове между скалите имало левитески и мавритански манастир. Рано всяка сутрин манастирските камбани призовавали за молитва обречените на Бога момичини. Най-младата сред тях, послушницата Валентина, не могла да скрие под расото своята красота. Мамката за красотата на сестра Валентина се разнесла наред из Римската империя. На един Петровден, когато хората имали право да посещават манастирите, същата срещнала Валентина с римлянина Антонио. Любопитен им дълго време останало скрита, дори когато влюбеният се нацелвал да бъде в къщата на Валентина. Но детският глас не могли да скрият. Валентина била разобличена и изправена пред строгия съд на манастира. Те решили да я амазосат и изгонят от манастира заедно с детето. В това време откъм хълма се издигнал Ангелът на бившия кон, недоподозрян за жестока присъда над неговата любима. И станало чудо! Използвал над скалите се извила буре, паднал гръм, изляло и земетрес. Манастирът се сринал и всички измързели да каменито. Конникът, Момсите, Валентина, които се прехвърнала в Мадоната с детето в ръце. Тези чудесни образци на Мечката, Дервешът и Учениците, личаща по тремната, предочела меца презграма пред обясността да бъде достигната от него. Сред скалите са библейските Адам и Ева, гордият Орел, Гъбите, Хайтут Велко, Момина скала.

Чужденците за СКАЛИТЕ

На Белоградчишките скали се възхищавали и много учени мъже, сред които унгарският историк и пътешественик Феликс Канни (през 1860 г.), французина Адолф Бланки (1814 г.), константиненският крал, кралският български писател Ф. Канни в книгата си "Дунавска България и Балканът" ги описва така: "Обшият вид и фруктирози на скалите, шараните на камъка, от който природата е съставила така хармонично този край, възбуди всички страници и фантастични подробности под блестящата прелест на една променлива светлина, произвежда тук чудно впечатление когато при лунно осветление видите тези колони от червен пясъчник, които се редят като дърветата на гигантска алея и горните части на които често представляват групи от къщи, паметници, параходи, кора и животни, поглед чак разбирате произхода на окаменелия град в Триполитанска Киринейка, за който се говори в една арабска приказка."